

Vosy a bláto

Jednou šel malý myšák přes les.

Na kraji na něj ze stromu
spadlo vosí hnízdo.

Přistálo mu přímo na hlavě.

„Vosy, odleťte si jinam!“
zvolal myšák.

„Ani za mák nestojím o to,
abyste mi seděly na hlavě.“

„Ale nám se tu líbí!
Líbí se nám tvá ouška,
tvůj nos a taky tvé vousky.
Ó ano, je to náhodou
skvělé místo. Ani nás nenapadne
se stěhovat,“ bzikaly vosy.

Malý myšák se polekal.
Co teď?
To hlasité bzučení se
nedalo vydržet.
Myšák ťapkal dál
až k mokřině plné bláta.

„Vosy!“ zavolal nahoru myšák.

„Tady bydlím! Mám totiž
taky hnízdo jako vy.

A to je právě tady.

Jestli chcete zůstat

na mé hlavě,

budete muset se mnou.“

„Jistěže chceme,“ řekly vosy.

„Líbí se nám tvá ouška,

tvůj nos a zamlouvají se nám

i tvé vousky. Rády k tobě

půjdeme.“

„Jak myslíte,“ podotkl

malý myšák a stoupl si

doprostřed bažiny.

Bláto mu sahalo

po kolena.